

Bylo časně ráno a v zimní mlze, která se vznášela nad Tanumshede, vypadaly žluté stěny kuchyňky na stanici skoro šedé. Všichni byli zticha. Nikdo z nich toho příliš nenaspal a v obličejích měli vepsanou únavu. Lékaři hrdině bojovali, aby Victorii zachránili život, ale bohužel bez úspěchu. Včera v jedenáct hodin a čtrnáct minut byla prohlášena za mrtvou.

Martin všem dolil kávu a Patrik se na něj pátravě podíval. Po Piině smrti se skoro přestal smát a veškeré pokusy vzkřísit v něm jeho staré já byly marné. Jako by si Pia vzala do hrobu i část jeho duše. Lékaři jí dávali maximálně rok života, ale šlo to rychleji, než kdokoli očekával. Zemřela už tři měsíce po stanovení diagnózy a Martin zůstal sám s malou dcerou. Rakovina je svinstvo, pomyslel si Patrik a vstal.

„Jak všichni víte, Victoria Hallbergová zemřela na zranění, která utrpěla při nehodě. Řidič auta z žádného zločinu podezřelý není.“

„To je pravda,“ přitakal Martin. „Včera jsem s ním mluvil. Nějaký David Jansson. Podle jeho výpovědi se Victoria najednou objevila na silnici a on neměl šanci to ubrzdit. Pokusil se jí vyhnout, ale byla hrozná ledovka a on ztratil nad autem kontrolu.“

Patrik přikývl. „Má na to svědka, Martu Perssonovou. Projížděla kolem na koni, viděla, jak někdo vyšel z lesa a srazilo ho auto. Ona také zavolala policii a sanitku a potvrdila Victoriinu totožnost. Slyšel jsem, že včera byla dost v šoku, takže bychom si s ní měli promluvit dnes. Martine, ujmeš se toho?“

„Jasně, zařídím to.“

„Kromě toho se musíme rychle posunout dál ve vyšetřování Victoriina zmizení, tedy co nejdříve najít toho nebo ty, kdo ji unesli a zjevně ji vystavili brutálnímu násilí.“

Patrik si přešel dlaní přes obličej. Fotky Victorie, jak leží mrtvá na lůžku, se mu nesmazatelně vryly do paměti. Z nemocnice jel rovnou na stanici a několik hodin procházel materiály, které shromáždili. Všechny rozhovory s rodinou, s kamarády ze školy a z jízdárny. Pokusy zmapovat jak osoby ve Victoriině okolí, tak poslední hodiny předtím, než zmizela na cestě domů z jezdecké školy Perssonových. A pak údaje o ostatních dívkách, které zmizely během posledních dvou let. Samozřejmě si nemohli být jistí, ale to, že pět dívek přibližně stejného věku a podobného vzhledu zmizelo z relativně ohraničené oblasti, nemohla být jen shoda okolností. Patrik včera rozeslal všechny nové informace kolegům v ostatních okrscích a požádal je, aby udělali totéž, pokud zjistí něco dalšího. Člověk nikdy neví, třeba něco přehlédli.

„Nadále budeme spolupracovat se zainteresovanými policejními okrsky a spojíme při tomto vyšetřování síly, jak to jen půjde. Victoria je totiž první dívka, která se našla, a možná tato tragická událost aspoň přispěje k tomu, že najdeme i ty ostatní. A že uděláme přítrž dalším únosům. Člověk schopný takových hrůz, které si vytrpěla Victoria... takový člověk prostě nesmí zůstat na svobodě.“

„Lidská zrůda,“ zabručel Mellberg a jeho pes Ernst znepokojeně zvedl hlavu. Jako obvykle podřimoval s hlavou položenou na nohách svého pánicka a vycítil sebemenší změnu v jeho rozpoložení.

„Co si myslíte o těch poraněních?“ Martin se na židli předklonil. „Proč pachatel dělá něco takového?“

„To kdybychom věděli. Uvažoval jsem, jestli bychom neměli někoho požádat o vytvoření profilu pachatele. Nemáme příliš vodítek, ale třeba by si všiml zajímavých společných znaků a souvislostí, které nám unikly.“